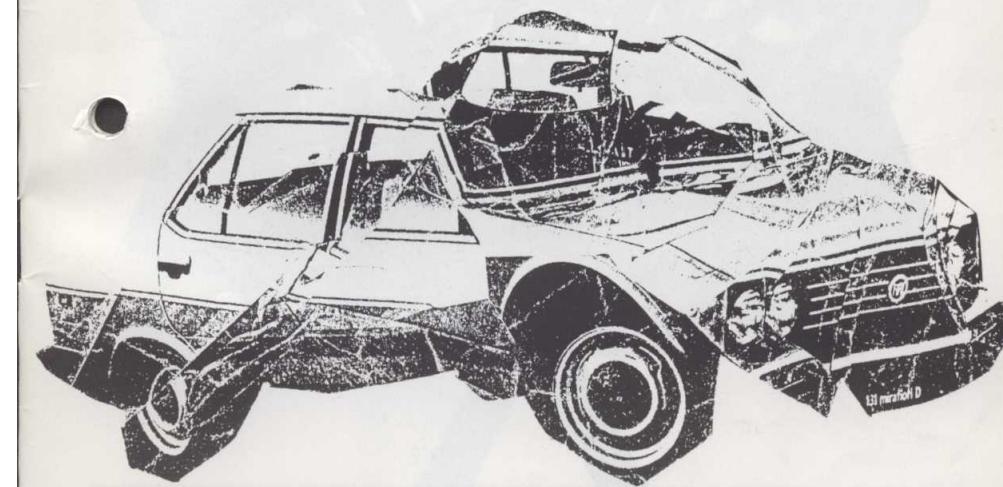
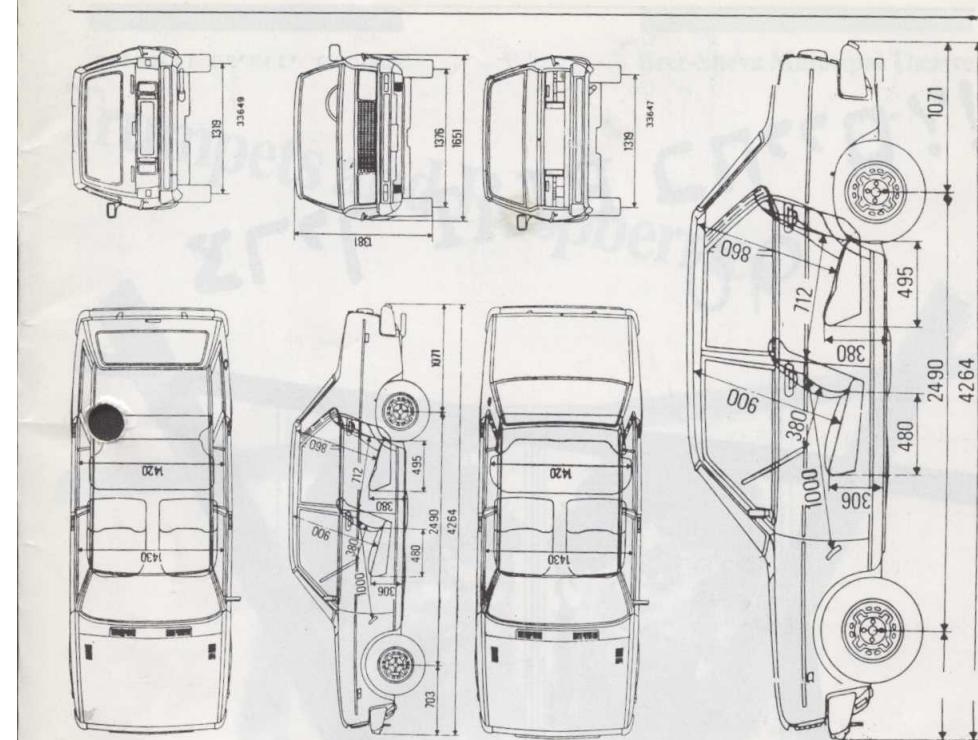

התיאטרון העירוני בארכ-שבע

90 FIAT בחיים?!

צריך FIAT ?!

משתתפים (לפי סדר הופעתם):

אנטוניו, איטליאני	דב רייזר
ענת וקסמן	לוצ'יה
רוזינה קמברוס	רווה
רוברט הניג	רופא, סוכן חשאי
יגאל נאור	אה, שוטר, סוכן חשאי
עפרון אטקין	אה, סוכן חשאי
הוגו ירדן	מפקח משטרת
דורון סופר/ יאש גילינסקי	סוכן חשאי
נחום שליט	שופט חוקר, אה

מאת:
דרוי פו

תרגום:
יונתן דובוסרסקי

בימי:
רויגר סמית

תפקיד:
ותלבשות:

סטול רודומסקי

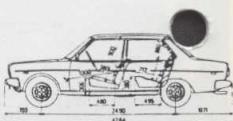
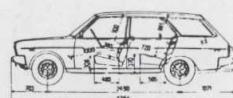
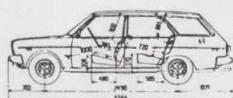
תאורה:
נתן פנטוריין

מוסיקה:
ヨシי מנדז'יימ

משק מערכת ב' — כשעה

משק מערכת א' — כשעה

הצגה ראשונה 9.10.85

צלומים:
אל פישר

בנייה תפאורה:
ארוגנית

עיצוב גרפי:
אבי וינגרט

מנהל במה:
אבי קובני

תפעול הצגה:
יצחק דוד-זודה/
דורן צץ

רקעיותו:
שי זעפרני

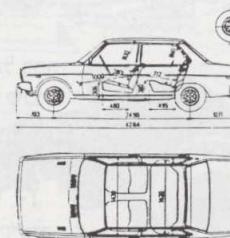
מנהל טכני ועיצוב:
יואב מהרבני

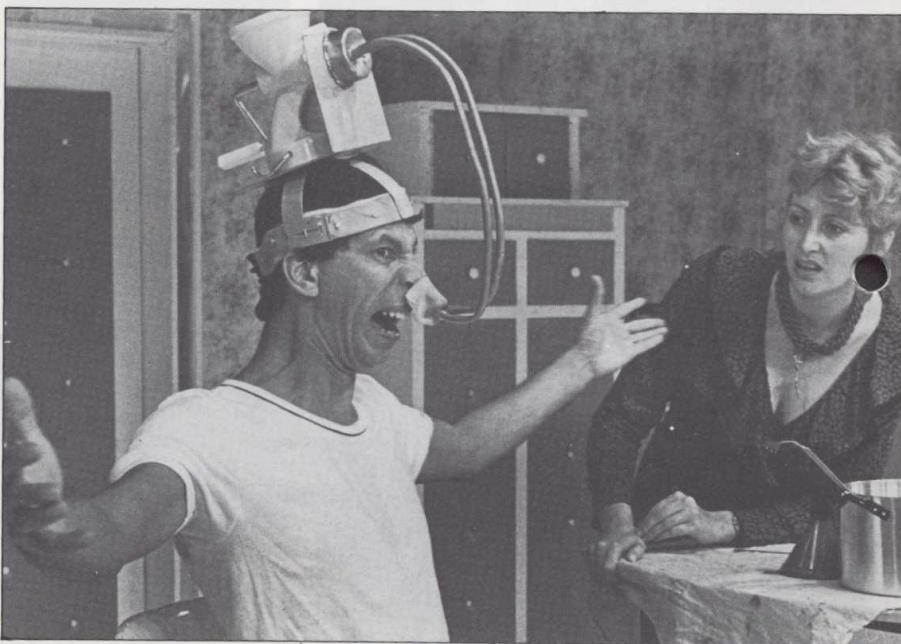
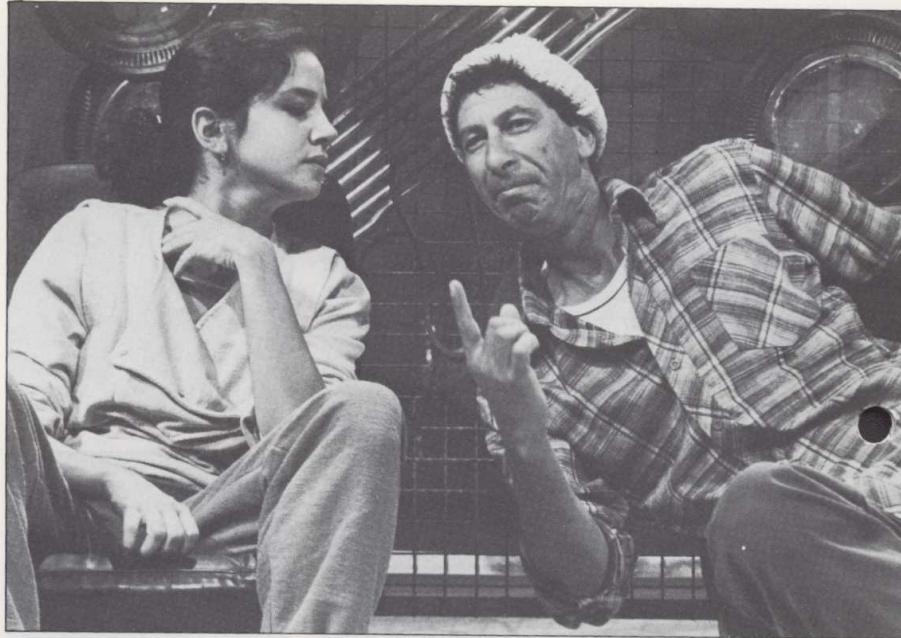
עוזרת במאי:
מתי אסיאס

מנהל הצגה:
שלמה לסר

דריו פו (נולד ב-1926) הוא מוזה שניים יוצר תיאטרון החשוב ביותר הפועל באיטליה. לאחרונה הוא זכה גם להכרה בינלאומי, וייעדו על כך מוחותיו הרבים שהזיגו בעשרות מדינות, בהצלחה מסחררת של הקהל והביקורת כאחד. באין הולו עד כה "מוחו של אנטרכיסט", "מייטה-מיטיבח", מיטה-מיטיבח" ו"לא משלמים יותר". פו שלמד צייר וארכיטקטורה, פנה עם חום לימודיו ליצירה הדרמטית וליתר דיוק לקומדייה ולסטירה. תחילתה ברדייו ובטליזיה הממלכתיים, ומשנאלץ לפרש בעקבות התגשויות עם האנורור, בתיאטרון עצמו. דריי פו הוא תיאטרון בודיר-אנפין: מחזאי, שחקן, במאי, תפאורן ומעצב תלבושים. יחד עם עיינו, השחקנית פרנקה רמה, הוא פורש מן התיאטרון הממוסד, מן הבמה הקונונציאלית ומן הקהל הבוגני האמון על תיאטרון זה. הוא מבקש לצור תיאטרון חדש, ורבבות חדשה, עממית ביסודה, המյוועת לקהיל אשר אינו מגיע לתיאטרון הרגיל. במשך 30 שנה הוא נודד לארכא של איטליה ומציג את יזרוותיו בפני פועלים, איכרים, נוער וסטודנטים, בכל חלל שמדוון: כיכרות, מהנינים, אסמים, בתיה-חוישות. התיאטרון של פו הוא פוליטי. זהו תיאטרון מעורב-לאן ורק בתכנים שלו, אלא בעצם היוצריםו. הטכסטים תיאטרון מעורב-לאן רק בתכנים שלו, אלא בעצם היוצריםו. הטכסטים בהם פו מופיע אינם אלא סקיזות לאלתרים, ורק תגובת הקהל נותנת להם את ייצובם הסופי. תיאטרון זה-לא היה נושא אשר העסיק את החברה האיטלקית בדור האחרון, שמצא את פו ללא תגובה. מלחמת ויטנאם, הזכות לגיורשין, שיחורו האישה, המצב באוניברסיטאות, הcapeה הדתית ומעל לכל, מצב הפעלים בחברה הקפיטליסטית-הטכנולוגית והסנה הניאר-פשטנית. כל אלה הניבו קומדיות מרוחות המצליפות לא רחם בזועות השלטון ובגעיו.

יינן דובוסרסקי

ה קומדייה שלפניינו מעוגנת, כמרובת יצירותיו, באירועים שמספקת לו המציאות האיטלקית. הפעם בחר פו לנתח את פרשת מورو. מי יהיה נושא מפלגתו שלשלטון הדמוקרטיות-נוצרית, ופעמים רבות ראש משלו ושר חוץ, נחטף ב-1978 ע"י הבריגדות האדומות ולמרות חתינותו לדון עם חוטפיו, סירבה הממשלה, ועימה האופוזיציה משמאלי, להכנס למ"מ עם החוטפים. CIDOU מورو נירצת.

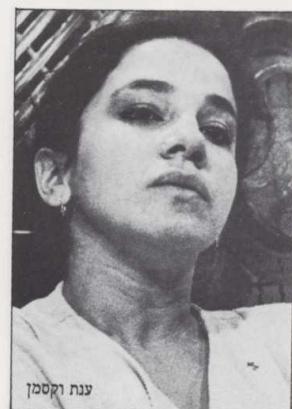
והנה שואל דריי פו את עצמו ואונטו: מה היה קורה לו במקום מورو חטפו הבינגדות את אחד משלטייה האמתיים של המדינה, אחד מביעלי המאה והדרעא, נשייא פיאט, גובאני אנייאלי? התשובה ניתנת באחת הקומדיות המצחיקות ביותר שנוצרו בעת האחרון ואולי המרירה שבן.

במסווה של קומדייה של טעויות, המכוססת על סכמות ישונה ונוסנת של תאומים זהים (פלאוטוס, שקספיר, מוליר ואצלנו "שלמה ה... ושלמי הסנדרא" ו"שני קוניילמל") דריי פו תוקף את מהותו המושחתת של השלטון.

הוא חושף את הקשיים הסמויים בין ההון הנגדל לפוליטיקה ואת האינטראסים הכלכליים העומדים מאחוריו פעולות המתגדרות באיצטלות של צדק ומוסר. גם הטورو, מלמד אותו פו, גם הטورو משחק לידי של השלטון, ואיטליה היא רק משל.

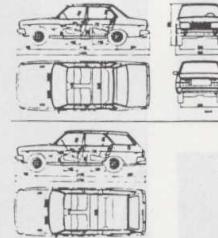
יונתן דובוסרסקי

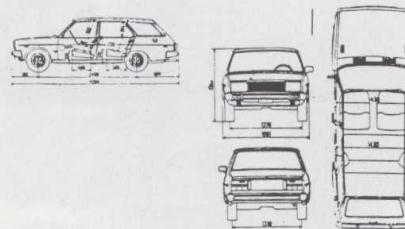
תרגום:
יונתן דובוסרסקי

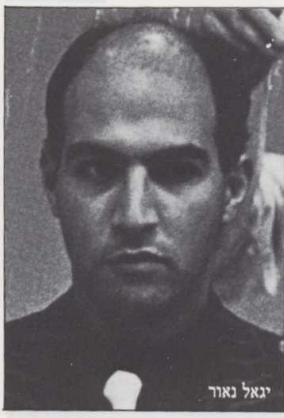
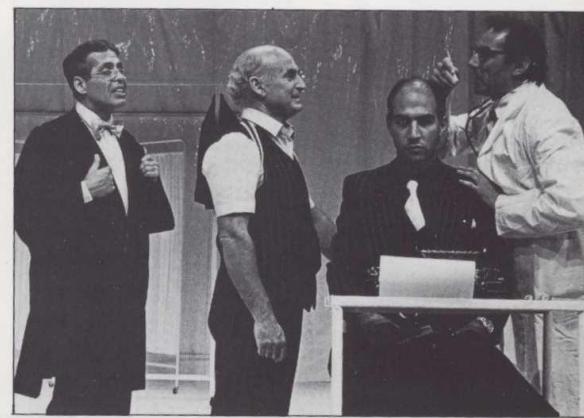
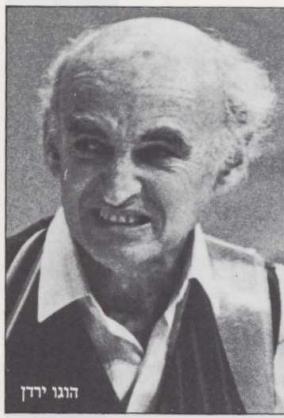
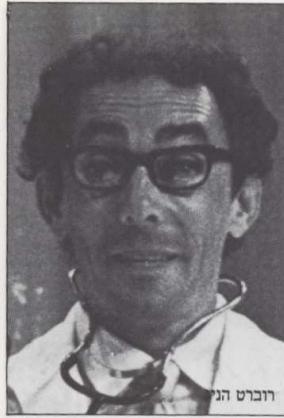
לתרגם ומעבד לתיאטרון בעיקר מן הרפרטואר האיטלקי. בין השאר
גולדרוני (marscham של שני דודוים, מהומות קיגוג'ה),
פירנדולו (שה דמיות מחפשות מחבר), פיליפו (פולי של זהב)

בימוי
רג'יר סמית

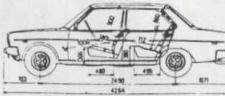
ולד בלונדון. למד באוניברסיטה אוקספורד ספרות אנגלית, ובשנים
הראשונות עסק בכתיבת טסריטים לקולנוע ולטלוויזיה.
בשש השנים האחרונות עסוק בביומי בתיאטרון ובימים הצעות אשר זכו
להצלחה רבה בניהן: "דוואט לאחד" מאות תום קמפנייסקי בתיאטרון
הדורס. הקומדיה "אדימס" מאות נין בתיאטרון הקומדייה בלונדון
אשר מאוחר יותר בימיה על ידי ברודוויי עם השחקנית ג'ודית איירוי
שוכתה בפרס טוני על משחקה בהצגה זו. "ההבהנה" מאות אנגלייה הוס-
תתיאטרון החוף עם ראלף רצ'רדסון וקליאה ג'ונסון. לאחרונה ביום
את "חיצורות וקולות" (צ'יק פיאט בחיים) בתיאטרון פוניקס. זו
עבודות הבימי הראשוña של סמית בארץ.

תפאורה ותלבושים:
סול דודנסקי

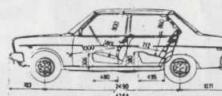
ولد בדורם אפריקה, למד עיצוב במה לתיאטרון אנגלי, כעת חי בבלגיה. היה הפארון ב-Oxford Play House Company ובתיאטרון המפסטר. עיצב תפאורה להצגות רבות ב"ווסט אנד", בין עבודותיו המפרסמות: המרד על הקין ומילון קטן לצד בתיאטרון הלאומי האנגלי. בארץ עיצב את התפאורה להקיזו ורננו מאת אליפורד אודטס, בתיאטרון חיפה.

מוסיקה:
ヨシ・ミダヒム

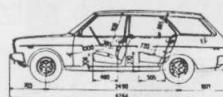
ولد בשנת 1940. למד באקדמיה ע"ש רובין בירושלים ובביה"ס ג'ייליארד ניירורק עם לוציאנו בריו. מ-1969 החלין מוסיקה לתיאטרון, קולנוע, מחול, מופעי מולטי־מודה וכן יצירות להרכבים סימפוניים וקארמיים. הציגות בתיאטרון להם הלחין מוסיקה: מדיאה, והיה העקבות למשורר — בקامي, סיפור פשוט — בהבמה, מנרגלה, יוסלה גולם — חיפה, קידימה בית'יר, סקופ — בחאן, הלילה ה-12, רצח פיארו, אביב מהתעורר, האל — בתיאטרון אර-שבע. סרטים: המכיה ה-81, רובה חוליות (זכה בפרס פס הקול הטוב לשנת 1979), הם האחרון.

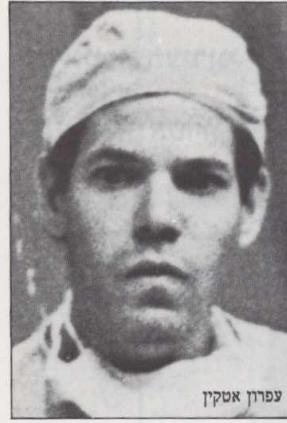
לאחרונה הלחין את המוסיקה להצגות ליר, השחף, המיזנטרופ וחולםليل קין בתיאטרון ארא-שבע.

תאורה:
נתן פנטוריין

25 השנים האחרונות מעצב תאורה בתיאטרון הבימה. עד ה-25 עיצב תאורה ל-200 הצגות שונות. עבודותיו הקודומות בתיאטרון ארא-שבע: אגדות מיערות יינה, אל נקומות, מודיאני, שפע,,topifs בלילה, עמודי החברה, השחף, ברכה, ולאחרונה כותרת ראשית, הקומיקאים והמיינטראוף.

Trumpets and Raspberries

By: Dario Fo

Translation by: Yonathan Dubossarsky

Directed by: Roger Smith

Set Designs by: Saul Radomsky

Music: Yossi Mar-Haim

Lighting by: Natan Pantorin

Cast (in order of appearance)

Antonio Berardi
Agnelli

Dov Reiser

Lucia

Anat Vaksman

Rosa Berardi

Rozina Kambos

Doctor
Secret Agent

Robert Hoenig

Orderly
Policeman

Igal Naor

Inspector

Hugo Yarden

Orderly
Secret Agent

Yasaha Gilinsky \ Doron Soffer

Judge
Orderly

Nahum Shalit

First Performance October 9, 1985

Beer-Sheva Municipal Theatre

Trumpets and Raspberries

